

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.I. 35.090/2025/7.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím4)

A felperes képviselője: Gadus Ügyvédi Iroda (ügyintéző: név ügyvéd)

Cím6

Az alperes: Alperes1

Cím1

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

Cím1

Felperesi érdekelt: egyéb érdekelt2a

(Cím4)

A felperesi érdekelt képviselője: képviselői ügyvéd

Cím5

A per tárgya: végrehajtási ügyben hozott közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperesi érdekelt 25. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Miskolci Törvényszék 7.K.700.920/2024/21. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 7. K. 700.920/2024/21. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperesi érdekeltet, hogy fizessen meg alperesnek 15 napon belül 42.000 (negyvenkétezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperesi érdekeltet, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A Kúria tájékoztatja a felperesi érdekeltet, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperessel szemben az elsőfokú adóhatóság végrehajtási eljárást folytatott 759.098.275, Ft (33.475, Ft gépjárműadó, 757.755.422, Ft vagyonekobbzás, 1.294.378, Ft bűnügyi költség, 10.000, Ft költségátalány és 5.000, Ft költség minimum) behajtása iránt.

[2] A ...Törvényszék 2020. július 21. napján kelt 26.B.261/2017/609. számú ítéletében a felperest bűnösnek találta és vele szemben egyebek mellett vagyonekobbzást alkalmazott a 2010. március és 2014. november 25. napja között elkövetett bűncselekmények miatt. A ...Ítéltőábla, mint másodfokú bíróság, a 2022. február 11. napján kelt BF.VIII.167/2021/178. számú ítéletében a felperessel szemben alkalmazott vagyonekobbzást 757.755.422, Ft-ra felemelte. A vagyonekobbzás jogcímén nyilvántartott követelés alapját a ... Törvényszék

2022. május 13. napján érkezett 8635727050 számú végrehajtás iránti megkeresése képezte. A bűnügyi költség jogcímén nyilvántartott követelés a ... Törvényszék 2023. április 19. napján érkezett 9982517394 számú megkeresésén alapul.

[3] Az elsőfokú adóhatóság a végrehajtási eljárás során a felperessel szemben jövedelem letiltást bocsátott ki a felperes munkabérére a ... Fegyház és Börtön felé. A több alkalommal megküldött pénzügyi megkeresések nem vezettek eredményre, miután a felperes bankszámlával nem rendelkezik. Az elsőfokú adóhatóság az ingatlannyilvántartás adatai alapján megállapította, hogy a felperes több ingatlan vonatkozásában tulajdoni hányaddal rendelkezik, amelyekre a gépjárműadó, vagyoneklobzás, bűnügyi költség és végrehajtási költség jogcímenek fennálló tartozások erejéig végrehajtási jog került bejegyzésre. A végrehajtási intézkedések között az elsőfokú adóhatóság a 2023. december 12. napján kelt 1700818627 számú megkeresésében végrehajtási jog bejegyzését kezdeményezte a felperes és felperesi érdekelt 1/2-1/2 arányú tulajdonában álló miskolci, I. kerületi, belterületi lakás ingatlanra, az elrendelt vagyoneklobzás jogcímen nyilvántartott tartozás erejéig. A végrehajtási jog bejegyzése iránti megkereséssel szemben a felperes végrehajtási kifogással élt, melyben kifejtette, hogy az érintett ingatlan tulajdonjogát 2006. október 24. napján, vagyis a ... Törvényszék ítéletében terhére rótt bűncselekmények elkövetését megelőzően szerezte, ezért ezen ingatlan tulajdonjogának megszerzése véleménye szerint nem függhet össze a terhére megállapított bűncselekményekkel, így az ingatlan nem eshet a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 74. § (1) bekezdése szerinti vagyoneklobzás alá.

[4] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága a 2024. április 18. napján kelt 1741560510 számú végzésével az elsőfokú adóhatóság végrehajtási intézkedését a végrehajtási kifogás elutasítása mellett helyben hagyta. Megállapította, hogy a felperes vonatkozásában a végrehajtás törvényi feltételei fennálltak, a végrehajtási jog bejegyzése iránti földhivatali megkeresés, intézkedések foganatosítása időpontjában a végrehajtásnak akadálya nem volt. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2024. június 19. napján kelt 1751894562 számú végzésével a Fellebbviteli Igazgatóság végzését helyben hagyta. Rögzítette, hogy a végrehajtási jog bejegyzése iránti intézkedésre a jogszabályi rendelkezések betartásával került sor, a végrehajtási kifogás folytán eljáró adóhatóság döntése megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek.

A felperes keresete és az alperes védirata

[5] A felperes keresetében az alperes végzésének a Fellebbviteli Igazgatóság végzésére is kiterjedően történő megváltoztatását kérte akként, hogy a felperes által az elsőfokú adóhatóság meghozott intézkedésével szemben előterjesztett végrehajtási kifogásának adjon helyt, másodlagosan az alperesi végzés megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[6] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont, 74/A § (2) bekezdés o) pont, 74. § (2) bekezdés b) pont, valamint 74/A § (1) bekezdés, továbbá a büntető eljárásról, valamint a büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 324. § (3) bekezdés a), b) pontjában írtakra hivatkozva kiemelte, hogy a perben érintett ingatlanra álláspontja szerint végrehajtási jog bejegyzésének, végrehajtási eljárás lefolytatásának nem lehet helye. Rámutatott arra, hogy

vagyoneklobzást arra a vagyona kell elrendelni, amely a bűncselekmény elkövetéséből ered, vagy amit az elkövető a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett. A perbeli ingatlan tulajdoni hányadát 2006. október 24. napján szerezte meg, ezért a tulajdonszerzésre fordított pénzösszeg nyilvánvalóan nem származhatott a büntető eljárás során terhére rótt 2010. március és 2014. november 25. napja közötti időszakban elkövetett bármely bűncselekményből, vagy azzal összefüggésben. Az ingatlan tulajdoni hányad megvásárlásakor igazolhatóan bejelentett jövedelemmel rendelkezett, az ingatlan vásárlására házastársával közösen, legális jövedelméből került sor.

[7] Az ingatlan tulajdoni hányad nem tekinthető a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja, és a 74/A § (2) bekezdése alapján vagyoneklobzás hatálya alá eső vagyonelemnek. Az elsőfokú adóhatóság, és az alperes is tévedett, amikor az ingatlan tulajdoni hányadot a felperessel szemben elrendelt vagyoneklobzás foganatosítására indult végrehajtási eljárásban végrehajtás alá vonható vagyontárgyak körében kezelte. Az adóhatóságnak az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) alapján lefolytatott vagyonfeltárás során észlelnie kellett volna, hogy az ingatlan tulajdoni hányadot a ... Törvényszék megkeresésében írt, a büntető eljárás során a terhére rótt bűncselekmények elkövetési idejét jóval megelőzően szerezte. Utalt arra, hogy a Btk. 74/A § törvénybe iktatására az Európai Parlament és Tanács 2014. április 03-i, 2014/42/EU irányelvének történő jogharmonizációs megfelelés indokolta. Kiemelte, hogy a bűncselekmény elkövetési idejét megelőzően szerzett vagyonról csak akkor kell vélelmezni, hogy az bűnös úton szerzett jövedelemből származik, ha a vagyontárgy értéke nem áll arányban az elkövető jogszerű jövedelmével. Ismertette a végrehajtási eljárás során beszerzett értékbecslést, rámutatott arra, hogy az ott feltüntetett értéket már a végrehajtó intézkedésével szemben előterjesztett kifogásban is vitatta, ugyanakkor még ha az reális is lenne, akkor sem tekinthető kirívó értékű vagyonnak. A Btk. 74/A § (2) bekezdés o) pontjában foglaltak kapcsán kiemelte, hogy vagyoneklobzást abban az esetben lehet elrendelni a bűncselekmény elkövetési idejét megelőzően szerzett vagyona, ha az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan, mely álláspontja szerint esetében nem irányadó.

[8] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, a keresettel támadott végzésben írtakat változatlanul fenntartotta. Rámutatott arra, hogy a bűnügyi követelés jogcímen fennálló tartozás, a ... Törvényszék megkeresése, valamint az Avt. 29. § (1) bekezdés 6. pontja szerinti végrehajtható okiraton alapult. Hangsúlyozta, hogy különbséget kell tenni a vagyoneklobzás alá eső vagyona és a végrehajtható vagyona között, mely fogalmak nem azonosak.

A pénzösszegben elrendelt vagyoneklobzás végrehajtása során nem a Btk. szabályai, hanem elsődlegesen az Avt., másodlagosan az Art. és Air., harmadlagosan a Vht. rendelkezései az irányadók. Az adóhatóságnak az Avt. 125/C § (1) bekezdés alapján a pénzösszegben elrendelt vagyoneklobzás végrehajtása során a felperes, mint adós vagyontárgyait főszabályként a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint kellett végrehajtás alá vonnia. Nem kellett vizsgálnia, hogy az adós végrehajtható vagyonának mely eleme származik bűncselekményből, vagy azzal összefüggésben, illetve a felperes a végrehajtás alá vonható vagyontárgyat mikor szerezte meg, annak értéke arányban áll-e a megszerzési vagyoni helyzetével. Kizárólag pénztartozás behajtását kellett foganatosítani a végrehajtásra irányadó jogszabályok szerint. A felperessel szembeni büntető eljárás során a ... Törvényszék pénzösszegben rendelte el a vagyoneklobzást, melynek végrehajtása az adós valamennyi vagyontárgyára kiterjedhet.

[9] A bíróság a perben érintett ingatlanban $\frac{1}{2}$ arányú tulajdoni hányaddal rendelkező felperesi érdekelt perbe lépését engedélyezte, aki a kereseti kérelemhez és a felperes perben tett nyilatkozataiban foglaltakhoz csatlakozott.

Az elsőfokú bíróság döntése

[10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[11] Kiemelte, hogy a felperessel szemben alkalmazott vagyonek Kobzás nem meghatározott vagyontárgyakra, hanem pénzösszegre került elrendelésre a Btk. 75. § (1) bekezdése alapján, a végrehajtás során az adóhatóságnak ezen tényből kellett kiindulnia. Utalt a kialakult kúriai gyakorlatra, miszerint a pénzösszegben elrendelt vagyonek Kobzást a pénzbeli követelések szabályai szerint kell végrehajtani (Kfv.35.039/2023/6). Az adóhatóság eljárására pedig az Avt. 125/C § tartalmaz előírásokat a pénzösszegben kifejezett vagyonek Kobzás végrehajtása tekintetében. A pénzösszeg végrehajtása érdekében az adós bármely vagyontárgya végrehajtás alá vonható, függetlenül a vagyontárgy megszerzésének időpontjától, így az adóhatóság végrehajtási jog bejegyzése iránti intézkedése jogszerű volt.

[12] A végrehajtás törvényi feltételei fennálltak, az adóhatóság az Avt. 29. § (1) bekezdés szerinti végrehajtható okirat alapján foganatosíthatta a végrehajtást. Álláspontja szerint a felperes Btk. 74. § (1), 74. § (2) bekezdés o) pontra, továbbá 74. § (5) bekezdés b) pontra történő hivatkozása nem bírt relevanciával, mivel a végrehajtás pénzösszegre került elrendelésre. Ezen jogszabályhelyekre hivatkozással nem mentesülhetett a felperes ingatlan tulajdoni hányada a végrehajtás alól. A zár alá vétel jogszerűségének felülvizsgálata pedig nem képezte jelen per tárgyát. Arra is rámutatott, hogy a végrehajtási eljárás alapját képező tartozás nagyságrendje is indokoltta tette az adós vagyonának széles körű végrehajtás alá vonását, az adóhatóság eljárása megfelelt az Avt. 6. § szerinti arányosság elvének is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[13] A jogerős ítélet ellen a felperesi érdekelt nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a megtámadott közigazgatási cselekményt az elsőfokú határozatra is kiterjedően a Kúria semmisítse meg és kötelezze a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására.

[14] Kifejtette, hogy a felvetett jogkérdés lényegében az, hogy mi a jogszerű eljárás abban az esetben, ha különböző jogszabályok, adott esetben különböző jogágak jogi normái konkurálnak, vagyis, ha valamely jogszabályi előírás alkalmazásával egy másik jogszabályban rögzített korlát, avagy garancia sérül, különös tekintettel arra, ha ez egyben valamely Alaptörvényben deklarált jogsérelmet is megvalósítja. Azt elismerte, hogy az Avt. 125/C §-a áttöri azt a jogszabályi korlátot, amit a vagyonek Kobzások vonatkozásában a jogalkotó a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában megfogalmazott. A pénzösszegben elrendelt vagyonek Kobzás elrendelése vagyonek Kobzás alá eső vagyont feltételez, ez tehát olyan

vagyon, amelyre a vagyonek Kobzás a bűncselekményből eredése, vagy ahhoz kapcsolódása miatt kiterjed.

[15] Fontos kérdés, jogkérdés, hogy egy büntető anyagi jogi jogszabály, avagy egy uniós norma megkerülhető-e egy másik jogszabállyal, jelen esetben az Avt.-ben foglalt rendelkezés alkalmazásával, különös tekintettel arra is, hogy ez a jogsértés egyben alkotmányos jogot, a tulajdonhoz való jogot is sérti. Állította, hogy az Avt. 125/C § alkalmazásával folytatott végrehajtás túlmegy a vagyonek Kobzás jogpolitikai célján. A vagyonek Kobzás ugyanis olyan büntető jogi intézkedés, amelynek célja a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon elvonása az Állam javára. Nem pénzbüntetésről van szó, hanem arról az elvről, hogy bűncselekmény elkövetése útján senki se gazdagodjon, azonban az elkövető jogszerűen szerzett vagyonát nem érintheti, különösen nem azt a vagyont, amely az elkövetést megelőzően már évekkal az elítélt tulajdonában volt. A Btk. kommentárja is megfogalmazza, hogy a vagyonek Kobzás csak azokra a dolgokra, tárgyakra, illetve követelésekre terjedhet ki, amelyek bűncselekményből erednek, vagy az elkövető azokat bűncselekmény elkövetése ideje alatt szerezte. Ennek a korlátozásnak a figyelmen kívül hagyásával lefolytatott végrehajtási eljárás azon túl, hogy sérti az Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, a XIII. cikkben biztosított tulajdonhoz való jogot is csorbítja. Megítélése szerint az elsőfokú bíróságnak a Kp. 34. § b) pontja szerinti Alkotmánybírósági eljárást kellett volna kezdeményeznie, illetve amennyiben ezt nem tartotta indokoltnak, úgy ezen döntését a felülvizsgálattal támadott ítéletében meg kellett volna indokolnia. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Pp. 131. § (4) bekezdésében előírtakra.

[16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy sem a felperes, sem pedig a felperesi érdekelt nem indítványozott Alkotmánybírósági eljárást a peres eljárás során, így a bíróságnak erről ítéletében döntenie nem kellett.

[17] A felperes észrevételében a felperesi érdekelt felülvizsgálati kérelmének teljesítését kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[19] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelmek és az ellenkérelmek keretei között a rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján vizsgálta felül. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria nem a kereset ismételt elbírálását végzi, hanem azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet megfelel-e a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályoknak.

[20] A perbeli jogkérdés az, hogy az anyagi jogi előírások, jelen esetben a Btk.-nak a vagyonek Kobzásra vonatkozó előírásai gátat képeznek-e az Avt. szerint lefolytatandó végrehajtási eljárás során.

[21] A vagyonekobbzás olyan intézkedés, amelynek célja a bűncselekmény elkövetéséből eredő, valamint a törvényesen szerzett, de bűncselekmény elkövetésére fordított vagy arra szánt vagyon elvonása az állam javára (69/2008. BK vélemény I. pont).

[22] A Btk., mint anyagi jogi előírás valóban korlátozást tartalmaz abban a vonatkozásban, hogy vagyonekobbzást bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra kell elrendelni, arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. A Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a vagyonekobbzást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni, ha a vagyonekobbzás alá eső vagyon már nem lelhető fel. A vagyonekobbzásra vonatkozó anyagi jogi rendelkezések összevetéséből az következik, hogy a vagyonekobbzást elsősorban a bűncselekményből eredő vagyonra, másodsorban az ennek helyébe lépő vagyonra, mindezek hiányában – ha a vagyon nem lelhető fel, vagy a vagyonekobbzás alá eső vagyon az egyéb vagyontól nem vagy aránytalan nehézséggel különíthető el – pénzösszegben kifejezve kell elrendelni. A pénzben elrendelt vagyonekobbzás az elrendelés és a végrehajtás során csak az összegszerűség tekintetében kapcsolódik az általános szabály szerinti vagyonekobbzás alá eső vagyontárgyhoz.

A vagyonekobbzás törvényes célja és alapja attól függetlenül fennáll, hogy az adott, elvonandó vagyon (jogellenes gazdagodás) a büntetőeljárás idején rendelkezésre áll-e, vagy az – általános helyettesítőként – pénzben fejezhető ki. A pénzben kifejezett vagyonekobbzás felmerülése az adós bárhol fellelhető vagyonára vonatkozhat, mert önmagában a vagyonelem hiánya (mert az elkövető felélte, elrejtette, elveszett stb.) nem változtat a törvényi rendelkezés célján, amely a bűnös úton szerzett vagyon elvonása.

[23] A vagyonekobbzást a bíróság jogerős ítélete alapján a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. tv.

(Bv. tv.) 323. §-a alapján az állami adó- és vámhatóság az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény rendelkezései szerint hajtja végre. A pénzösszegben kifejezett vagyonekobbzás végrehajtása során az állami adóhatóság az adós vagyontárgyait a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint vonja végrehajtás alá az Avt. 125/C. (1) bekezdése alapján, amely – a törvényben meghatározott korlátozásokkal – az adós bármely vagyontárgyára kiterjedhet. Az Avt. nem tartalmaz olyan megszorítást, amely alapján ne lenne végrehajtás alá vonható a bűncselekmény elkövetését megelőzően szerzett adósi vagyon.

A végrehajtási eljárás azért indult mert a felperes (a büntető eljárásban elítélt) önként nem teljesítette a fizetési kötelezettségét. Az így megindult végrehajtási eljárásban ő már nem elítéltként, hanem adósként kötelezett a fizetésre, ennek hiányában a végrehajtás bármely vagyontárgyára kiterjedhet.

[24] A fentiek alapján a Kúria nem ért egyet azzal a felperesi és felperesi érdekelti érveléssel, hogy a jogalkotó célja szerint a vagyonekobbzás biztosítása érdekében elrendelt végrehajtás csak olyan dolgokra terjedhet ki, amelyek a Btk. 74. § és 74/A. §-a szerinti vagyonekobbzás alapjául szolgálnak; és az Avt. szerinti végrehajtás során vizsgálni kellene, hogy az adós a végrehajtás alá vett ingatlant nem a bűncselekménnyel összefüggésben szerezte meg.

[25] A felperesi érdekelt által felvetett anyagi jogi és eljárásjogi koherencia hiány, a szabályozás összhangjának hiányát felvető kérdése, különösen az Alaptörvény XIII. cikkében szabályozott tulajdonhoz való joggal összefüggésben a Kúria megítélése szerint nem tartozik

a Kp. 34. § b) pontja szerint kezdeményezhető eljárás közé, mert az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdése értelmében normakontrollra irányuló bírói kezdeményezésre két esetben kerülhet sor. Egyrészt akkor, ha a bíró – az eljárás során bármikor – úgy ítéli meg, hogy az általa elbírálendő egyedi ügyben olyan jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést kellene alkalmaznia, amely alaptörvény-ellenes. Másfelől, amennyiben az Alkotmánybíróság az alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenességét korábban más ügyben már megállapította, de a bíróságnak a normát még alkalmaznia kellene, a bíró az alaptörvény-ellenesség megállapítását – mivel ítélt dologról van szó – már nem, csak az alaptörvény-ellenes norma alkalmazásának kizárását kérheti az előtte fekvő ügyben. Az 135/2013. (VII. 2.) AB határozatában megerősítette: „Az Alkotmánybíróság már többször vizsgálta az egyedi normakontrollra irányuló bírói kezdeményezés szabályozását, és döntéseiben megállapította, hogy a bírói kezdeményezés csak jogszabály alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányulhat, bíró a folyamatban lévő ügyben alaptörvény-ellenes mulasztás kimondását nem indítványozhatja.” (indokolás [19]) Márpedig annak állítása, hogy a két jogszabály egymással való összhangja hiányzik mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenességet jelenthet.

A Kúria kiemeli azt is, hogy az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményező bírói döntés a bíró meggyőződésén alapul, a jogalkotó sem az indítványnak helyt adó, sem az azt elutasító végzés ellen nem biztosított fellebbezési jogot, azaz az eljárási szabályok is azt tükrözik, hogy az alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenességével kapcsolatos aggály tisztázása a jogvitát eldöntő bíró szuverenitása körébe tartozik, az eljárás kezdeményezése nem kényszeríthető ki, az a bíró egyedi ügy eldöntésében megnyilvánuló függetlenségének a része. Helytállóan mutatott rá az alperes arra, hogy az elsőfokú eljárásban sem a felperes, sem pedig a felperesi érdekelt nem terjesztett elő erre vonatkozó kezdeményezést, így az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztása fel sem merülhetett. A Kúria megjegyzi, hogy az Avt 125/C. (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a 3090/2023. (III. 1.) AB végzésével visszautasította

[26] A Kúria a fentiekben kifejtettekre figyelemmel a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján eljárva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[27] *A pénzüsszegben kifejezett vagyonek Kobzás végrehajtása során az állami adóhatóság az adós vagyontárgyait a pénzkövetelés végrehajtásának szabályai szerint vonja végrehajtás alá, amely – a törvényben meghatározott korlátozásokkal – az adós bármely vagyontárgyára kiterjedhet.*

Záró rész

[28] A Kúria a sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperesi érdekeltet kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megtérítésére a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.09.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése

alapján 3 óra felszámításával a kirendelt ügyvédi óradíj (7.000, - Ft) kétszeresét figyelembe véve állapította meg. Az IM. rendelet 7. §-ának hatályba léptető rendelkezései alapján a 2025. február 9-e után indult valamennyi felülvizsgálati eljárásban az új szabályok alkalmazandók.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) szerint a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt 50. § (1) bekezdésében foglalt mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontjában előírt módon számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték a pervesztesnek minősülő felperesi érdekeltet terheli, a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp., 101. § (1) bekezdése, 102. § (1) és (6) bekezdése alapján.

[30] A felülvizsgálati eljárási illetéket a jogszabályi előírásoknak megfelelően, az 10032000-01070044-09060018 számú, NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számlára kell az esedékesség napjáig megfizetni.

[31] A Kúria az Itv. 78. § (4) bekezdése és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (II. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján tájékoztatja a felperesi érdekeltet, hogy a fizetendő illeték az ítélet kézbesítésétől számított 60. napon válik esedékessé, valamint, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az alperes kérelme alapján tárgyaláson bírálta el.

[33] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. május 15.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró